Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű, az intézmények semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért

►**B**

A BIZOTTSÁG 2220/85/EGK RENDELETE

(1985. július 22.)

a mezőgazdasági termékeket érintő biztosítéki rendszer alkalmazására vonatkozó közös részletes szabályok megállapításáról

(HL L 205 , 3.8.1985, o. 5)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
►**M1**	A Bizottság 1181/87/EGK rendelete (1987. április 29.)	L 113	31	30.4.1987
►**M2**	A Bizottság 3745/89/EGK rendelete (1989. december 13.)	L 364	54	14.12.1989
►**M3**	A Bizottság 3403/93/EK rendelete (1993. december 10.)	L 310	4	14.12.1993
►**M4**	A Bizottság 1932/1999/EK rendelete (1999. szeptember 9.)	L 240	11	10.9.1999
►**M5**	A Bizottság 673/2004/EK rendelete (2004. április 13.)	L 105	17	14.4.2004

NB.: Ez az egységes szerkezetbe foglalt változat az európai elszámolási egységre és/vagy az ECU-re történő hivatkozásokat tartalmaz, amelyek 1999. január 1-jétől az euróra való hivatkozásként értendők – 3308/80/EGK tanácsi rendelet (HL L 345., 1980.12.20., 1. o.) és 1103/97/EK tanácsi rendelet (HL L 162., 1997.6.19., 1. o.).

▼B

A BIZOTTSÁG 2220/85/EGK RENDELETE

(1985. július 22.)

a mezőgazdasági termékeket érintő biztosítéki rendszer alkalmazására vonatkozó közös részletes szabályok megállapításáról

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a legutóbb az 1018/84/EGK rendelettel ([1]) módosított, a gabonafélék piacának közös szervezéséről szóló, 1975. október 29-i 2727/75/EGK tanácsi rendeletre ([2]) és különösen annak 7. cikke (5) bekezdésére, 8. cikke (4) bekezdésére, 12. cikke (2) bekezdésére, 15. cikke (3) és (5) bekezdésére, továbbá 16. cikke (6) bekezdésére, valamint a mezőgazdasági termékek piacának közös szervezéséről szóló egyéb rendeletek vonatkozó előírásaira, amelyek – gyakorlati alkalmazásuk esetén – biztosíték nyújtását írják elő,

tekintettel a legutóbb az 1699/85/EGK rendelettel ([3]) módosított, a konzervananász előállítása támogatási rendszerének létrehozásáról szóló, 1977. március 14-i 525/77/EGK tanácsi rendeletre ([4]) és különösen annak 8. cikkére,

tekintettel a legutóbb az 1302/85/EGK rendelettel ([5]) módosított, a közös felelősségi illetékről, valamint a tej és tejtermékek piacának bővítésével kapcsolatos intézkedésekről szóló, 1977. május 17-i 1079/77/EGK tanácsi rendeletre ([6]) és különösen annak 3. cikkére,

tekintettel a legutóbb az 1462/84/EGK ([7]) rendelettel módosított, a gyapotra vonatkozó támogatási rendszer általános szabályainak meghatározásáról szóló, 1981. július 27-i 2169/81/EGK tanácsi rendeletre ([8]) és különösen annak 5. cikke (3) bekezdésére,

tekintettel a legutóbb az 1485/85/EGK ([9]) rendelettel módosított, a borsóra és lóbabra vonatkozó különleges intézkedések megállapításáról szóló, 1982. május 18-i 1431/82/EGK tanácsi rendeletre ([10]) és különösen annak 3. cikke (5) bekezdésére,

tekintettel a mezőgazdaságban érvényes pénzügyi kompenzációs összegekről szóló, 1985. június 11-i 1677/85/EGK tanácsi rendeletre ([11]) és különösen annak 12. cikkére,

mivel a Közösség mezőgazdasági szabályainak számos rendelkezése biztosítékot ír elő olyan esetben, amikor valamely kötelezettség teljesítésének elmulasztása miatt szavatolni kell a kifizetést; mivel azonban a tapasztalat azt mutatja, hogy a gyakorlatban ezt a követelményt nagyon eltérő módokon értelmezik; és mivel emiatt, valamint az egyenlőtlen versenyfeltételek elkerülése végett a követelményt pontosabban kell meghatározni;

mivel különösen a biztosíték formáját szükséges meghatározni;

mivel a közösségi mezőgazdasági szabályokban számos előírás úgy rendelkezik, hogy a megadott biztosíték elvész, amennyiben a szavatolt kötelezettségek bármelyikét nem teljesítik, anélkül, hogy bármilyen különbséget tenne az alapvető, illetve a másodlagos vagy alárendelt kötelezettség megszegése között; mivel a méltányosság érdekében különbséget kell tenni egy alapvető kötelezettség megszegésének, valamint egy másodlagos vagy alárendelt kötelezettség megszegésének következményei között; mivel különösen arra vonatkozóan szükséges előírásokat tenni – amennyiben csak lehetséges –, hogy a biztosítéknak

([1]) HL L 107., 1984.4.19., 1. o.
([2]) HL L 281., 1975.11.1., 1. o.
([3]) HL L 163., 1985.6.22., 12. o.
([4]) HL L 73., 1977.3.21., 46. o.
([5]) HL L 137., 1985.5.27., 9. o.
([6]) HL L 131., 1977.5.26., 6. o.
([7]) HL L 142., 1984.5.29., 1. o.
([8]) HL L 211., 1981.7.31., 2. o.
([9]) HL L 151., 1985.6.10., 7. o.
([10]) HL L 162., 1982.6.12., 28. o.
([11]) HL L 164., 1985.6.24., 6. o.

▼B

csupán egy része vesszen el, amennyiben az alapvető kötelezettséget tulajdonképpen teljesítik, csak a teljesítésre kijelölt határidőt lépték túl kis mértékben, vagy amennyiben egy másodlagos vagy alárendelt kötelezettséget nem teljesítettek;

mivel azon az alapon, hogy egy előleg kézhezvétele megtörtént-e, nem tehető különbség valamely kötelezettség nem-teljesítésének következményei között; minthogy ezzel összhangban az előlegfizetéssel kapcsolatos biztosítékokra más szabályok vonatkoznak;

mivel egy bizonyos érték alatt a biztosíték letétbe helyezésének költségei mind a biztosítékot adó fél, mind pedig az illetékes hatóság számára esetleg aránytalanul magasak ahhoz az összeghez képest, amelynek megfizetését maga a biztosíték szavatolja; mivel ezért az illetékes hatóságnak joga kell hogy legyen az e küszöbértéken aluli összeg megfizetését szavatoló biztosíték követelményének elengedésére; továbbá mivel az illetékes hatóságot fel kell hatalmazni arra, hogy eltekintsen a biztosítéktól, amennyiben a kötelezettségek teljesítésére kötelezett személy jellege ezt a követelményt szükségtelenné teszi;

mivel az illetékes hatóságnak rendelkeznie kell azzal a joggal, hogy megtagadja egy felajánlott biztosíték átvételét, amennyiben azt nem tartja kielégítőnek;

mivel a biztosíték feloldására vonatkozó bizonyíték előterjesztéséhez határidőt kell megszabni, amennyiben ilyen határidőt másutt nem határoztak meg;

mivel – az ECU-ban kifejezett, a biztosíték nemzeti valutára való átszámításához használt irányadó árfolyammal kapcsolatosan – szükség van az elszámolási egység értékéről és a közös agrárpolitikára alkalmazandó átszámítási árfolyamokról szóló, 1985. június 11-i 1676/85/EGK tanácsi rendelet ([1]) 5. cikkében említett operatív esemény meghatározására;

mivel meg kell határozni a biztosíték behajtásakor követendő eljárást;

mivel a Bizottság számára lehetővé kell tenni, hogy nyomon követhesse a biztosítékokra vonatkozó előírások végrehajtását;

mivel ez a rendelet olyan szabályokat határoz meg, amelyeknek általában valamennyi ágazatra és termékre vonatkozniuk kell, hacsak a közösségi törvényhozás más, ágazat-specifikus szabályokat nem állapít meg; mivel az egyes ágazatok számára megszabott konkrét szabályok továbbra is érvényben maradnak mindaddig, amíg azokat nem helyezik hatályon kívül vagy módosítják;

mivel az e rendeletben foglalt intézkedések összhangban állnak az összes érintett irányítóbizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. CÍM

A rendelet hatálya

▼M5

1. cikk

Az e rendeletben megállapított szabályok mindazon biztosítékokra irányadók, amelyeket a következő rendeletek vagy a végrehajtási rendeletek alapján nyújtanak, kivéve ha az említett rendeletek más szabályokat állapítanak meg:

a) Egyes mezőgazdasági termékek piacának közös szervezéséről szóló rendeletek:

– a 136/66/EGK tanácsi rendelet (olajok és zsírok) ([*1]),

– a 2358/71/EGK tanácsi rendelet (vetőmagok) ([*2]),

– a 2759/75/EGK tanácsi rendelet (sertéshús) ([*3]),

– a 2771/75/EGK tanácsi rendelet (tojás) ([*4]),

([1]) HL L 164., 1985.6.24., 1. o.

▼M5

– a 2777/75/EGK tanácsi rendelet (baromfihús) (*5),

– az 1766/92/EGK tanácsi rendelet (gabonafélék) (*6),

– a 2075/92/EGK tanácsi rendelet (nyersdohány) (*7),

– a 3072/95/EK tanácsi rendelet (rizs) (*8),

– a 603/95/EK tanácsi rendelet (szárított takarmány) (*9),

– a 2200/96/EK tanácsi rendelet (gyümölcs és zöldség) (*10),

– a 2201/96/EK tanácsi rendelet (feldolgozott gyümölcs- és zöldségtermékek) (*11),

– az 1254/1999/EK tanácsi rendelet (marha- és borjúhús) (*12),

– az 1255/1999/EK tanácsi rendelet (tej és tejtermékek) (*13),

– az 1493/1999/EK tanácsi rendelet (bor) (*14),

– a 104/2000/EK tanácsi rendelet (halászati és akvakultúra-termékek) (*15),

– az 1673/2000/EK tanácsi rendelet (len és kender) (*16),

– az 1260/2001/EK tanácsi rendelet (cukor) (*17),

– a 2529/2001/EK tanácsi rendelet (juh- és kecskehús) (*18),

– a 670/2003/EK tanácsi rendelet (mezőgazdasági eredetű etil-alkohol) (*19);

b) az 1782/2003/EK tanácsi rendelet (közvetlen támogatási rendszerek) (*20);

c) az 1051/2001/EK tanácsi rendelet (a gyapotra vonatkozó termelési támogatás) (*21);

d) az 1251/1999/EK tanácsi rendelet (támogatási rendszer egyes szántóföldi növények termelői számára) (*22);

e) a 2202/96/EK tanácsi rendelet (közösségi támogatási rendszer egyes citrusfélék termelői részére) (*23);

f) a 3448/93/EK tanácsi rendelet (a mezőgazdasági termékek feldolgozásával előállított egyes árucikkekre alkalmazandó kereskedelmi szabályok) (*24).

(*1) HL L 172., 1966.9.30., 3025/66. o.
(*2) HL L 246., 1971.11.5., 1. o.
(*3) HL L 282., 1975.11.1., 1. o.
(*4) HL L 282., 1975.11.1., 49. o.
(*5) HL L 282., 1975.11.1, 77. o.
(*6) HL L 181., 1992.7.1., 21. o.
(*7) HL L 215., 1992.7.30., 70. o.
(*8) HL L 329., 1995.12.30., 18. o.
(*9) HL L 63., 1995.3.21., 1. o.
(*10) HL L 297., 1996.11.21., 1. o.
(*11) HL L 297., 1996.11.21., 29. o.
(*12) HL L 160., 1999.6.26., 21. o.
(*13) HL L 160., 1999.6.26., 48. o.
(*14) HL L 179., 1999.7.14., 1. o.
(*15) HL L 17., 2000.1.21., 22. o.
(*16) HL L 193., 2000.7.29., 16. o.
(*17) HL L 178., 2001.6.30., 1. o.
(*18) HL L 341., 2001.12.22., 3. o.
(*19) HL L 97., 2003.4.15., 6. o.
(*20) HL L 270., 2001.10.21., 1. o.
(*21) HL L 148., 2001.6.1., 3. o.
(*22) HL L 160., 1999.6.26., 1. o.
(*23) HL L 297., 1996.11.21., 49. o.
(*24) HL L 318., 1993.12.20., 18. o.

▼M4

2. cikk

Ez a rendelet nem alkalmazandó azokra a biztosítékokra, amelyeket a 2913/92/EGK tanácsi rendeletben (1) említett behozatali és kiviteli vámok megfizetésének garantálására nyújtottak.

(1) HL L 302., 1992.10.19., 1. o.

▼B

3. cikk

E rendelet alkalmazásában:

a) A „biztosíték” annak szavatolása, hogy egy meghatározott kötelezettség teljesítésének elmulasztása esetén a mulasztó fél megfizet egy pénzösszeget, vagy azt valamely illetékes hatóság behajtja.

E rendeletet minden olyan esetre alkalmazni kell, amikor az 1. cikkben említett rendeletek a fenti meghatározásnak megfelelő biztosítékot írnak elő, még akkor is, ha konkrétan nem a „biztosíték” kifejezést használják.

b) A „keretbiztosíték” olyan biztosíték, amelyet abból a célból bocsátanak az illetékes hatóság rendelkezésére, hogy egynél több kötelezettség teljesítését szavatolják.

c) A „kötelezettség” egy jogi aktus megtételére vagy egy jogi aktustól való tartózkodásra vonatkozó, valamely rendelet által kötelezővé tett követelmény vagy követelményrendszer.

d) Az „illetékes hatóság” vagy a biztosíték elfogadására felhatalmazott fél, vagy az a fél, amelyik felhatalmazást nyert arra, hogy a vonatkozó rendelettel összhangban döntést hozzon a biztosíték feloldásáról vagy behajtásáról.

II. CÍM

A biztosítékra vonatkozó követelmény

4. cikk

Biztosítékot az a fél ad – illetve annak nevében adnak –, aki egy adott pénzösszeg megfizetéséért felelős, amennyiben kötelezettségét nem teljesíti.

5. cikk

(1) Az illetékes hatóság eltekinthet a biztosíték követelményétől, amennyiben a biztosíték értéke ►M4 500 EUR ◄-nál alacsonyabb.

(2) Az (1) bekezdésben foglalt lehetőség alkalmazása esetén az érintett félnek írásbeli kötelezettséget kell vállalnia, hogy ugyanakkora összeget fizet, amennyit a biztosíték letétele esetén kellene fizetnie, ha a biztosítékot részben vagy egészben behajtanák.

▼M4

▼B

6. cikk

Az illetékes hatóság eltekinthet a biztosíték követelményétől, amennyiben a kötelezettség teljesítéséért felelős fél:

a) hatósági feladatokat ellátó köztestület; vagy

b) ilyen feladatokat állami felügyelet alatt végző magántestület.

▼M3

▼B

III. CÍM

A biztosítékok formája

8. cikk

(1) Biztosítékot a következő formában lehet letenni:

a) a 13–14. cikkben említett készpénzletétben; és/vagy

b) kezes biztosításával, a 16. cikk (1) bekezdése szerint.

▼B

(2) Az illetékes hatóság saját hatáskörében a következő biztosítékok adását engedélyezheti:

a) jelzálog; és/vagy

b) zálogjog banki készpénz-betétre; és/vagy

c) zálogjog köztestülettel vagy közvagyonnal szemben fennálló, elismert és esedékes követelésekre, amelyre nézve harmadik félnek nincs elsőbbségi joga; és/vagy

d) zálogjog a tagállamban forgatható értékpapírokra, feltéve, hogy ezeket az illető állam adta ki vagy értük garanciát vállal; és/vagy

e) zálogjog jelzáloghitel-szervezetek által kiállított, nyilvános értéktőzsdén jegyzett és a nyílt piacon értékesíthető kötvényekre, feltéve, hogy ezek hitelbesorolása az államkötvényekkel egyenrangú.

(3) A tagállamok a (2) bekezdésben felsorolt biztosítéktípusok elfogadásával kapcsolatban további feltételeket is megszabhatnak.

9. cikk

Az illetékes hatóság köteles megtagadni a biztosíték elfogadását, vagy annak más biztosítékkal való felváltását követelni olyan biztosíték esetében, amelyet nem tart megfelelőnek vagy kielégítőnek, vagy amely nem biztosít elég hosszú időszakra fedezetet.

10. cikk

(1) a) A 8. cikk (2) bekezdésének a) pontja alapján jelzáloggal terhelt vagyontárgyaknak, illetve a 8. cikk (2) bekezdésének d) és e) pontja értelmében zálogba vett értékpapíroknak és/vagy kötvényeknek – a biztosíték megadása idején – legalább az előírt biztosíték 115 %-ának megfelelő eladási értékkel kell rendelkezniük.

b) Az értékpapírok és kötvények eladási értékét a legutolsó rendelkezésre álló jegyzés szerint kell megállapítani.

c) Egy illetékes hatóság csak akkor fogadhat el valamely, a 8. cikk (2) bekezdésének a), d), vagy e) pontjaiban felsorolt típusú biztosítékot, ha az azt felajánló fél írásbeli kötelezettséget vállal arra, hogy amennyiben a kérdéses vagyontárgyak, értékpapírok vagy kötvények eladási értéke három hónapig az előírt biztosíték értékének 105 %-a alatt marad, vagy további biztosítékot nyújt, vagy mással helyettesíti az eredeti biztosítékot. Erre az írásbeli kötelezettségvállalásra nincs szükség, ha azt a nemzeti jogszabályok már előírják. Az illetékes hatóság rendszeresen felülvizsgálja az ilyen vagyontárgyak, értékpapírok vagy kötvények értékét.

(2) a) A biztosítéknak a 8. cikk (2) bekezdésének a), d), és e) pontjában említett eladási értékét az illetékes hatóság úgy állapítja meg, hogy figyelembe veszi az elidegenítés összes lehetséges költségét.

b) A biztosítékot adó fél – az illetékes hatóság kérésére – bizonyítani tartozik a biztosíték eladási értékét.

11. cikk

(1) Bármely biztosíték helyettesíthető egy másik biztosítékkal.

Azonban ehhez a következő esetekben az illetékes hatóság hozzájárulása szükséges:

a) amikor az eredeti biztosíték esedékessé vált, de azt még nem hajtották be; vagy

b) amikor a biztosítékot a 8. cikk (2) bekezdésében említett típusú biztosítékkal kívánják helyettesíteni.

(2) Egy keretbiztosítékot egy másik keretbiztosíték azzal a feltétellel helyettesíthet, hogy az új keretbiztosíték az eredetinek legalább azt a részét fedezi, amelyet a helyettesítés idején kijelöltek, hogy így szavatolják egy vagy több még mindig esedékes kötelezettség teljesítését.

▼**M3**

12. cikk

(1) A biztosítékot annak a tagállamnak a valutájában kell nyújtani, ahol az illetékes hatóság található.

(2) Amennyiben a követelt biztosíték teljes összege az érintett tagállam valutájában megemelkedett a biztosítékra vonatkozó mezőgazdasági átváltási árfolyamnak az operatív esemény napján hatályba lépő változása következtében, a biztosítékot a változást megelőző napon hatályban volt mezőgazdasági átváltási árfolyam alapján fogadják el, amennyiben a veszteség kevesebb, mint ►**M4** 60 EUR ◄ az új átváltási árfolyammal számolva, nemzeti valutában kifejezve.

(3) Az olyan ajánlat, amely esetében a nyújtott biztosíték a (2) bekezdésben említett változások következtében ►**M4** 60 EUR ◄-s vagy ennél nagyobb hiányt mutat, csak arra a mennyiségre érvényes, amelyet a biztosíték valójában fedez, hacsak nem az ajánlattevő még az ajánlatok értékelésének időpontja előtt írásban vállalja, hogy kiegészíti a hiányt, és ezt az ajánlattétel lezárultát követő öt munkanapon belül valóban meg is teszi, kivéve *vis maior* esetén.

Az ajánlati mennyiség ilyen csökkentése nem számít a külön rendelet valamely minimális mennyiségre vonatkozó előírása megszegésének.

(4) Az 5. cikk (1) és (2) bekezdésének rendelkezései alkalmazhatók az e cikk (2) bekezdésében említett változásból eredő hiány kiegyenlítésére.

▼**M4**

▼**B**

13. cikk

Amennyiben a készpénzt átutalás útján helyezik letétbe, azt csupán akkor lehet valóban biztosítéknak tekinteni, amikor az illetékes hatóság meggyőződött arról, hogy rendelkezésére áll a szóban forgó összeg.

14. cikk

(1) Azt a bizonyos összegről szóló csekket, amelynek kifizetésére egy, az illetékes hatóság helye szerinti tagállam által e célra elismert pénzintézet vállal garanciát, készpénzletétnek kell tekinteni. Az illetékes hatóság mindaddig nem köteles az ilyen csekket beváltani, amíg a garanciával fedezett időszak lejárata nem közeledik.

(2) Az (1) bekezdésben említett csekk esetét kivéve, egy csekk csak akkor képvisel biztosítékot, amikor az illetékes hatóság meggyőződött arról, hogy az összeg a rendelkezésére áll.

(3) A pénzintézet tevékenységével kapcsolatos minden díjat a biztosítékot adó fél viseli.

15. cikk

Annak a félnek, amely a biztosítékot készpénzletét formájában adja, nem jár kamat.

16. cikk

(1) A kezes olyan személy lehet, akinek szokásos tartózkodási helye a Közösségben van, és/vagy ott letelepedett, valamint – a Szerződésnek a szolgáltatásnyújtás szabadságára vonatkozó rendelkezéseire is figyelemmel – a biztosíték helye szerinti tagállam illetékes hatóságának jóváhagyását élvezi. A kezesnek írásbeli garanciát kell vállalnia.

(2) Az írásbeli garanciának legalább a következőket kell tartalmaznia:

a) a kötelezettséget, illetve a keretbiztosíték esetében az(oka)t a kötelezettség-típus(oka)t, amely(ek) teljesítése ellenében valamely pénzösszeg kifizetését szavatolja;

▼B

b) azt a maximális összeget, amelynek megfizetéséért a kezes felelősséget vállal;

c) azt, hogy a kezes együttes és egyetemleges felelősséget vállal a kötelezettség teljesítéséért felelős féllel arra nézve, hogy az illetékes hatóság felszólításától számított 30 napon belül a garancia erejéig kifizet bármely olyan összeget, amely esedékessé válik.

(3) Az illetékes hatóságnak jogában áll a kezestől távközlés útján írásban megküldött dokumentumot is elfogadni, mint az írásbeli garancia egyik formáját. Amennyiben az illetékes hatóság ezt elfogadja, minden szükséges lépést meg kell tennie, hogy annak valódiságáról meggyőződjék.

(4) Amennyiben az írásos keretgarancia már rendelkezésre áll, az illetékes hatóság megszabja azt az eljárást, amellyel a keretgarancia egy részét vagy egészét egy konkrét kötelezettséghez rendelik.

17. cikk

Amint a keretgarancia egy részét egy konkrét kötelezettséghez rendelték, a keretgarancia fennmaradó összegét a mérlegben számításba kell venni.

IV. CÍM

Előlegek

18. cikk

Ennek a címnek az előírásai a következőkre vonatkoznak:

– minden olyan esetre, amikor egy konkrét rendelet előírja, hogy egy összeg még a kötelezettség teljesítése előtt kifizethető,

– az 565/80/EGK rendelet ([1]) szerinti előlegekre.

19. cikk

(1) A biztosíték feloldható, amikor:

a) az előlegként nyújtott összegre vonatkozó végleges jogosultság létrejött; vagy

b) az összeget kifizették, továbbá a konkrét rendeletben előírt bármilyen kiegészítés visszafizetése megtörtént.

▼M1

(2) Amennyiben a nyújtott összegre való végleges jogosultság igazolása nem történik meg az erre nyitva álló határidő végéig, az illetékes hatóság haladéktalanul megindítja a 29. cikkben említett eljárást.

Vis maior esetén a határidő meghosszabbodhat.

Amennyiben azonban a közösségi jogszabályok úgy rendelkeznek, az igazolást a biztosíték részleges visszafizetése ellenében az említett időpont után is be lehet mutatni.

▼B

(3) Amennyiben a Közösség *vis maior*ra vonatkozó előírásai lehetővé teszik, hogy egyedül az előleget fizessék vissza, a következő további feltételeket kell alkalmazni:

a) a *vis maior*ként megállapított körülményekről az illetékes hatóságot értesíteni kell, mégpedig legkésőbb 30 napon belül attól a naptól számítva, amelyen az érintett fél tudomására jutott, hogy esetleg *vis maior* felmerülésére utaló körülmények álltak elő; valamint

b) az érintett fél tartozik visszafizetni az előleg összegét, vagy annak megfelelő részét 30 napon belül azt követően, hogy az illetékes hatóság fizetési felszólítást ad ki.

Amennyiben az a) és b) pontban említett feltételeket nem tartják tiszteletben, a visszafizetés feltételei ugyanolyanok lesznek, mintha *vis maior* körülmény nem merült volna fel.

([1]) HL L 62., 1980.3.7., 5. o.

▼B

V. CÍM

A biztosítékok feloldása és behajtása a IV. címben említettektől eltérő esetekben

20. cikk

(1) Egy kötelezettség tartalmazhat elsődleges, másodlagos vagy alárendelt követelményeket.

(2) Az elsődleges követelmény olyan követelmény, amely az azt előíró rendelet céljait tekintve alapvető jellegű, s amelynek értelmében valamely cselekményt teljesíteni kell, vagy valamely cselekmény teljesítésétől tartózkodni kell.

(3) A másodlagos követelmény olyan követelmény, amely szerint tiszteletben kell tartani valamely elsődleges követelmény teljesítésének határidejét.

(4) Alárendelt követelmény egy rendelet által meghatározott minden egyéb követelmény.

(5) E cím nem vonatkozik azon esetekre, amikor az alkalmazandó konkrét rendelet még nem határozta meg az elsődleges követelményeket.

▼M1

(6) E cím alkalmazásában a „biztosíték összegének megfelelő része” a biztosíték összegének azzal a mennyiséggel arányos részét jelenti, amelyre vonatkozóan egy követelménynek nem tettek eleget.

▼B

21. cikk

Amint a konkrét rendeletben előírt bizonyítékot beterjesztették arról, hogy valamennyi elsődleges, másodlagos és alárendelt követelmény teljesült, a biztosítékot fel kell oldani.

22. cikk

▼M1

(1) A biztosíték teljes egészében elvész arra a mennyiségre vonatkozóan, amelyet illetően egy elsődleges követelménynek nem tettek eleget, kivéve ha *vis maior* akadályozta meg a teljesítést.

(2) Egy elsődleges követelménynek akkor nem tesznek eleget, ha a megfelelő igazolást az erre nyitva álló határidőn belül nem mutatják be, kivéve ha *vis maior* akadályozta meg az igazolás határidőn belüli bemutatását. A 29. cikkben említett, az elvesztett összeg behajtására irányuló eljárást haladéktalanul meg kell indítani.

▼B

(3) Amennyiben a (2) bekezdés első albekezdésében említett időszak 18 hónapja alatt bizonyítékot szolgáltatnak arra, hogy valamennyi elsődleges követelmény teljesült, a behajtott összeg 85 %-át vissza kell fizetni.

Amennyiben a határidő 18 hónapja alatt bizonyítékot szolgáltatnak arra, hogy valamennyi elsődleges követelmény olyan körülmények között teljesült, hogy a vonatkozó másodlagos követelmény nem teljesült, a visszatérítendő összeg azzal egyenlő, amelyet a 23. cikk (2) bekezdése értelmében vissza kellett volna téríteni, levonva abból a biztosíték 15 %-át.

(4) Nem történhet visszatérítés, amennyiben az összes elsődleges követelmény betartásáról szóló bizonyítékot a (3) bekezdésben említett 18 hónapos határidő lejárta után mutatják fel►M1 , kivéve ha az igazolás adott határidőn belüli bemutatását *vis maior* akadályozta meg ◄.

▼B

23. cikk

(1) Amennyiben az előírt határidőn belül bemutatják a konkrét rendeletben meghatározott bizonyítékot arról, hogy valamennyi elsődleges követelmény teljesült, de olyan körülmények között, hogy egy másodlagos követelményt megszegtek, a biztosíték egy részét fel kell oldani, míg az összeg maradékát be kell hajtani. Az esedékes összeg behajtása érdekében meg kell indítani a 29. cikkben említett eljárást.

(2) A feloldott biztosíték aránya a következő: a biztosítékra eső összegrész, levonva

a) 15 %-ot; továbbá

b) – a napi 15 % levonása után fennmaradó összeg 10 %-át; a napi levonás minden olyan napra vonatkozik, ameddig:

  – a 40 napos vagy annál rövidebb maximális időszakot túllépték,

  – a 40 napos vagy annál rövidebb minimális időszakot nem tartották be,

– a napi 15 % levonása után fennmaradó összeg 5 %-át; a napi levonás minden olyan napra vonatkozik, ameddig:

  – a 41-80 napos vagy annál rövidebb maximális időszakot túllépték,

  – a 41-80 napos vagy annál rövidebb minimális időszakot nem tartották be,

– a napi 15 % levonása után fennmaradó összeg 2 %-át, a napi levonás minden olyan napra vonatkozik, ameddig:

  – a 81 napos vagy annál rövidebb maximális időszakot túllépték,

  – a 81 napos vagy annál rövidebb minimális időszakot nem tartották be.

(3) Ez a cikk nem alkalmazható az export-import engedélyek és előzetes megerősítő igazolások igénylésére vagy felhasználására nyitva álló időszakokra, továbbá a versenytárgyalások útján meghatározott export-import illetékek és export-visszatérítések időszakaira.

24. cikk

▼M1

(1) Egy vagy több alárendelt követelmény nem teljesítésekor a biztosíték megfelelő részösszegének 15 %-a elvész, kivéve ha *vis maior* akadályozta meg a teljesítést.

▼B

(2) A 29. cikkben említett – az esedékes összeg behajtására irányuló – eljárást haladéktalanul meg kell indítani.

(3) Ez a cikk nem vonatkozik a 22. cikk (3) bekezdésében foglalt körülményekre.

▼M1

25. cikk

Amennyiben az összes elsődleges követelményt igazoltan teljesítették, de egy másodlagos és egy alárendelt követelménynek nem tettek eleget, úgy a 23. és 24. cikket kell alkalmazni, és az elvesztett összeg a 23. cikkben foglalt, a biztosíték megfelelő részösszegének 15 %-ával megnövelt elvesztett összegnek felel meg.

▼B

26. cikk

A teljes behajtott összeg nem haladhatja meg a biztosíték vonatkozó részének 100 %-át.

▼M1

VI. CÍM

Általános rendelkezések

▼B

27. cikk

(1) Valamely biztosíték egy része kérésre feloldható, amennyiben a termékmennyiség egy részére nézve a vonatkozó bizonyítékot bemutatták, feltéve, hogy a szóban forgó rész nem kisebb, mint a rendeletben a biztosítékkal kapcsolatban megjelölt bármely minimális mennyiség.

Amennyiben a konkrét közösségi szabályok a minimális mennyiséget nem határozzák meg pontosan, az illetékes hatóság maga is korlátozhatja a biztosítékok részleges feloldásának számát, továbbá megjelölheti az ilyen feloldásra kerülő részletek minimális összegét.

(2) A biztosíték egy részének vagy egészének feloldása előtt az illetékes hatóság kérheti, hogy az összeg feloldását írásos formában kérelmezzék.

(3) Amennyiben a biztosítékok a 10. cikk (1) bekezdése értelmében a biztosítékkal kötelezően fedezendő összeg több mint 100 %-át fedezik, a 100 %-ot meghaladó biztosíték-részt akkor kell feloldani, amikor a biztosítékkal fedezett maradványösszeget már véglegesen feloldották vagy behajtották.

28. cikk

(1) Amennyiben a biztosíték feloldásának bizonyítására nem állapítottak meg határidőt, a következő határidőket kell alkalmazni:

a) 12 hónap attól a határidőtől számítva, amikor minden elsődleges követelménynek teljesülnie kell; vagy

b) ilyen határidő hiányában, 12 hónap attól a naptól számítva, amikor minden elsődleges követelmény teljesült.

(2) A *vis maior* eseteit kivéve az (1) bekezdésben meghatározott időszak a biztosítéknak a konkrét kötelezettséghez való rendelésétől számított három évnél nem lehet hosszabb.

▼M1

▼M3

29. cikk

(1) Ha az illetékes hatóság tudomást szerez a biztosíték részben vagy teljes egészében való behajtására okot adó körülményekről, haladéktalanul fel kell szólítania a teljesítésre kötelezett felet, hogy a fizetési felszólítás kézhezvételétől számított legfeljebb 30 napon belül fizesse ki a megfelelő összeget.

Amennyiben e határidőn belül nem történik meg a fizetés, az illetékes hatóság:

a) haladéktalanul jóváírja a 8. cikk (1) bekezdésének a) pontjában leírt típusú biztosítékot a megfelelő számlára;

b) haladéktalanul felszólítja a 8. cikk (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott kezest, hogy a fizetési felszólítás kézhezvételétől számított legfeljebb 30 napon belül teljesítsen;

c) haladéktalanul a következő lépéseket teszi:

   i. a 8. cikk (2) bekezdésének a), c), d), és e) pontjában foglalt biztosítékokat az esedékes összeget fedező készpénzzé váltja át;

   ii. a 8. cikk (2) bekezdésének b) pontjában foglalt, készpénzbetét formájában nyújtott biztosítékokat jóváírja a saját számlájára.

▼M3

Az illetékes hatóság haladéktalanul jóváírja a 8. cikk (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott típusú biztosítékot a megfelelő számlára, anélkül, hogy előtte fizetésre szólítaná fel az érintett személyt.

(2) Az illetékes hatóság elállhat a ►M4 60 EUR ◄-nál kisebb összeg behajtásától, feltéve, hogy a nemzeti közigazgatási és jogszabályok az analóg esetekre hasonló rendelkezéseket állapítanak meg.

(3) Az (1) bekezdés sérelme nélkül, ha döntés született a biztosíték behajtásáról, de azt a nemzeti jognak megfelelően valamely jogorvoslatra tekintettel elhalasztották, az érintett félnek kamatot kell fizetnie az elvesztett összeg után az (1) bekezdés első albekezdésében meghatározott fizetési felszólítás kézhezvételét követő 30. naptól az összeg tényleges megfizetését megelőző napig terjedő időszakra.

▼M4

Amennyiben a jogorvoslati eljárást követően az érintett felet arra kötelezik, hogy 30 napon belül fizesse meg az elvesztett összeget, a tagállam számíthatja úgy a kamatokat, mintha a fizetés a fizetési felszólítás kézhezvételét követő 20. napon történt volna meg.

▼M3

Az alkalmazandó kamatlábat a nemzeti jog rendelkezéseinek megfelelően kell kiszámítani, de semmi esetre sem lehet alacsonyabb, mint az állami pénzösszegek beszedésekor alkalmazott kamatláb.

A kifizető ügynökségek levonják az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalap (EMOGA) költségeiből a 352/78/EGK tanácsi rendelet ([1]) rendelkezéseinek megfelelően kifizetett kamatot.

A tagállamok időről időre követelhetik a biztosítéknak a megfelelő kamatösszeggel való kiegészítését.

Amennyiben a biztosíték behajtása során a megfelelő összeget már jóváírták az EMOGA javára, valamint a jogorvoslati eljárást követően a behajtott összeget részben vagy teljes egészében vissza kell fizetni a nemzeti jognak megfelelő kamattal együtt, a visszafizetendő összeget az EMOGA állja, kivéve, ha a biztosítékot a közigazgatási hatóságok vagy a tagállamok egyéb szervei által elkövetett súlyos hiba vagy gondatlanság miatt kell visszafizetni.

▼B

30. cikk

A Bizottság jogosult arra – a 136/66/EGK rendelet 38. cikkében, valamint a piacok közös szervezéséről szóló egyéb rendeletek megfelelő cikkeiben szabályozott eljárással összhangban –, hogy a fenti előírásoktól eltérést engedélyezzen.

VII. CÍM

▼M4

Információk

31. cikk

(1) A tagállamok kötelesek minden egyes évre vonatkozóan a Bizottság rendelkezésére bocsátani a behajtott biztosítékok teljes számát és összegét, függetlenül attól, hogy a 29. cikkben említett eljárás mely szakaszánál tartanak, minden esetben különbséget téve a nemzeti, illetve a közösségi költségvetést illető összegek között.

(2) Az (1) bekezdésben említett információt minden 1 000 eurónál nagyobb összegű beszedett biztosíték és minden, biztosíték adását megkövetelő közösségi rendelkezés esetében meg kell őrizni.

(3) Az információnak tartalmaznia kell mind az érintett fél által közvetlenül kifizetett összegeket, mind a biztosíték értékesítése útján behajtott összegeket.

([1]) HL L 50., 1978.2.22., 1. o.

▼M4

32. cikk

A tagállamok a Bizottság rendelkezésére bocsátják a következő információkat:

a) a kezességnyújtásra felhatalmazott intézmények típusai és az ezzel kapcsolatban meghatározott követelmények;

b) a 8. cikk (2) bekezdésének megfelelően elfogadott biztosíték típusai és az ezzel kapcsolatban meghatározott követelmények.

▼B

33. cikk

Ez a rendelet 1986. március 1-jén lép hatályba.

A rendelet a fenti napon vagy azt követően nyújtott biztosítékokra vonatkozik, valamint olyan keretbiztosítékokra, amelyeket a fenti napon vagy az után használnak egy vagy több egyéni kötelezettség teljesítésének szavatolására.

A rendelet az érintett fél kérésére alkalmazható azokra a biztosítékokra is, amelyeket a jelzett nap előtt adtak, de amelyeket nem oldottak fel és nem is hajtottak be.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.